

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.

Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 19 OCTOBER.

CONCORDIA.

De katholieke kiezers der stad Tongeren zijn verzocht tegenwoordig te zijn aan de vergadering die zal plaats hebben in de Concordia, zondag aanstaande 24 oktober, om 5 uren.

Kiezingen van den 26 oktober.

Wij hebben verleden zaterdag de lijst der vijf katholieke kandidaten bekend gemaakt.

Wij hoopten, en eenieder verwachtte, dat het stadhuisgezette van zijnen kant de namen zijner kandidaten zou afkondigen. Onze verwachting is te leure gesteld geworden. Het kladje zwijgt, juist als of er geene kiezing op handen was.

Wat mag dat betekenen?

Is men beschaamd om met de stadhuis kandidaten te voorschijn te komen? Ofwel heeft de een of de andere zich terug getrokken?

Of heeft men misschien ten langen laetsten begrepen dat men eenen slechten dienst aan M. Van Herckenrode zou bewijzen met hem in deze omstandigheden op den rang te zetten?

Wat er ook van zij, de kandidaten der katholieke denkwijze zijn sedert verleden zaterdag bekend. Nauwelijks acht dagen scheiden ons van de kiezing en het stadhuisdijf durft geen zijner kandidaten noemen, het durft zelfs het woord kiezing niet uitspreken?

Dat bewijst niets anders dan dat de kies-zaken van onze stadhuismannen zoo erg in de war zijn als hunne financie-zaken.

Alles wat wij van de stadhuis kandidaten vernemen, dat is dat M. Ghinéau zich de beenen van het lijf alooft om stemmen te bedelen. Men verzekert ons zelfs dat M. Ghinéau voor zich alleen werkt en zijne vier andere makkers in de pan laat. Dat is wel niet heel loijaal en het is te verwonderen dat de andere stadhuis-kandidaten dat zoo maar toelaten.

Zou M. Ghinéau misschien gewaar worden dat de stadhuis lijst geene de minste kans van lukken heeft? Zou het daarom wel zijn dat hij zich tracht alleen van de schipbreuk te redden?

De kiezers zullen zich op zulke grove manier niet laten verleiden. Zij weten immers dat M. Ghinéau voor een zeer groot deel oorzaak is van het kwaad dat op het stadhuis gebeurd is onder het bedroevend bestuur van M. Perreau. Geen katholieke kiezer kan of mag den naam van M. Ghinéau op zijn stembriefje schrijven.

Het is onmoedig van de kandidaten anders dan door hunnen familie naam aan te duiden. Om alle verwarring en zoo veel als mogelijk de vernietiging der stembriefjes voor te komen, verzoeken wij de heeren kiezers hunne briefjes op de volgende wijze te schrijven.

Vroonen.

Goor.

Schaatsen.

Slegers.

Wynants.

De kieswet zegt dat de familienaam eene voldoende aanduiding is indien er geen andere kandidaat op den rang staat die den zelfden naam draagt. Het is nogtans toegelaten er den voornaam, het bedrijf, den naam der vrouw of de benaming van uitgaande lid bij te voegen.

Er zijn nog vele brave mensen die meenen dat wij de zaken overdrijven, wanneer wij zeggen dat de partij die wij bestrijden voor doel heeft den godsdienst uit het hart onzer bevolking te verbannen. Oh! wij weten het wel! In tijd van kiezing komen de kandidaten u zagen over hunnen eerbied voor kerk en godsdienst! Venten die hunnen Paschen niet houden, komen u spreken van hun respect pour la foi de leurs pères! En dan zijn er arme goede kiezers die dat gaan gelooven!

Burgers van Tongeren, wilt gij weten hoe verre den eerbied die u mannen voor den godsdienst gaat? Neemt dan hun gazetie in handen. Dat smerig kladje, dat zich valschehijk den naam van *Tongenaar* durft geven, is ondersteund en betaald door diezelfde mannen die u in tijd van kiezing komen spreken van hunnen eerbied voor den godsdienst.

Over veertien dagen sprak die zoo gezegde *Tongenaar* over Onze Lieve Vrouw van Lourdes en hij deed het in woorden die wij hier niet durven herhalen, omdat de *Postrijder* in eerlijke en kristelijke familien gelezen wordt. Indien er een kiezer is die van zijne stem te geven aan de kandidaten der partij waarvan M. Ghinéau een der kopstukken en waarvan de *Tongrois* de tolk is, dat hij zich dan vrage of een eerlijk man zijne stem mag geven aan den kandidaat ener partij die zulke goddelooze schandalen durft verspreiden.

Omkoopng van stemmen.

Wij achten het niet onmoedig te herinneren dat de kieswet zware straffen bedrijft tegen degenen

die door middel van geld of door beloften zouden trachten stemmen te koop.

De straffen worden niet alleen toegepast op degenen die geld aanbieden, maar ook op die welke het aannemen.

De wet verbiedt niet alleen het aanbod en de aanneming van geld, zij verbiedt ook de kiezers eetwaren of dranken te geven of te beloven; zij verbiedt daarenboven alle schadeloosstelling voor reiskosten.

Ziehier hoe de wet zich verder uitdrukt aangaande het omkopen der stemmen:

Art. 123. Zal gestraft worden met eene boet van 30 tot 500 franken en met de ontzegging van de rechten van stemming en van kiesbaarheid gedurende vijf jaren ten minste en tien jaren ten meeste, alwie, onder voorwaarde van eene stem of de onthouding van te stemmen te bekomen, 't zij geld, 't zij welkdanige waarden of voordeelen zou geven, aangeboden of beloofd hebben.

Zullen met dezelfde straffen gestraft worden, zij die de aanbiedingen of beloften zullen aanvaard hebben.

Art. 124. Zullen gestraft worden met de straffen in het voorgaande artikel vermeld, zij die, onder de erin uitgedrukte voorwaarden, de aanbieding of beloften van openbare of bijzondere bedieningen zullen gedaan of aanvaard hebben.

Art. 125. Zal gestraft worden met eene boet van 26 tot 200 franken en met eene gevangzitting van acht dagen tot eene maand, of met een dezer straffen alleen, alwie, om eenen kiezer te bewegen om zich te onthouden van te stemmen of invloed op zijne stemming uit te oefenen, ten zijnen opzichte zal gebruik gemaakt hebben van dadelijkheid, van geweld of bedreigingen, of hem zal hebben doen vreezen zijne plaats te verliezen of zijnen persoon, zijne familie of fortuin aan eenige schade bloot te stellen.

Tongeren, den 18 oktober 1875.

Mijnheer den *Postrijder*,

Te vergeefs heeft men verledene zaterdag de namen der liberale kandidaten in hunne weekbladen gezocht. Zij waren er niet, zij liggen nog in de duisternis begraven.

O mannen des lichts! Sedert wanneer zijt gij niet meer waardig van door de zon beschenen te worden? Zijt gij dan door zulke vrees bevangen dat gij aarzelt uw aanschijn aan het publiek te toonen? Wel nu, gij zult er niets bij winnen, wat vroeger of later kan niet baten. Ik ben van gevoelen dat niet één oprecht katholieke burger bekwaam kan zijn om mannen naar het stadhuis te zenden die hunnen Paschen niet houden of de beschermers zijn van een weekblad dat de grofste lasteringen tegen kerk en godsdienst uitbraakt en die zich zelven als apen afstammelingen bedoelen. Een Kiezer.

Daar men soms uog menschen aantreft die meenen dat er weinig aan gelegen is wie voor den gemeenteraad gekozen wordt, en dat het er niet op aankomt of men in gemeente kiezingen zijne stem aan katholieke of liberale kandidaten geeft, zoo houden wij er sterk aan hierover de echte waarheid onder de oogen onzer lezers te brengen.

Daartoe vinden wij in *Het Huisgezin*, een weekblad hoog geacht en overal verspreid onder de Hollandsche katholieken, eenen brief van Z. H. Mgr Paredis, bisschop van Roermond, die denzelfden uitgaaf ter gelegenheid der gemeente-kiezingen, welke over eenige dagen in Hollandsch-Limburg hebben plaats gehad.

Mgr de bisschop van Roermond verklaart recht uit aan zijne onderhoorige katholieken dat zij in de gemeente kiezingen hunne stem niet mogen geven aan de liberale kandidaten, al nemen deze liberale kandidaten ook den schijn van katholieken aan.

Mgr van Roermond beval de kandidaten der katholieke associatie aan en besteedde de kandidaten van de liberale associatie.

De katholieken hebben gehandeld naar het schrijven van hunnenachtingswaardigen kerkvoogd; zij hebben gestemd voor de kandidaten die zich *katholiek durfden noemen*, en alzo zijn de gemeenteraden der steden van het katholieke Hollandsch-Limburg overal katholiek gebleven of katholiek geworden.

'T is onmoedig hier bij te voegen welk geschreef en getier de brieven van Mgr van Roermond in de liberale gazetten zoowel van België als van Holland heeft doen ontstaan. Dit laat zich begrijpen en strekt tot eer aan den onvermoelijken bisschop van Roermond.

Deelen wij thans een uittreksel van het schrijven van Mgr Paredis mede, dat wij later verder aan onze katholieke medeburgers zullen doen kennen:

« Men late zich dan ook niet wijs maken dat de gemeente-kiezingen geenen invloed hebben op het godsdienstige, omdat het hier geene wetgeevende macht geldt; want, wanneer liberalisme en vrijgeestery eens meester zijn in de gemeenten, zijn 't zij het ook weldra in den Staat; dit alles volgt van zelf en dit weten de zogenaamde liberalen maar al te goed, want anders zouden zij voor één enkel postje in den gemeenteraad zooveel geraas niet maken. »

Bericht. — M. BLATON-AUBERT, Brussel. Verzoekt de aannemers en eigenaars die muren tegen de vochtigheid te bewaren hebben, hunne bestellingen dadelijk te willen doen. Hij kan geene waarborg geven voor werken uitgevoerd na october.

L'Indicateur breveté des chemins de fer pour le mois d'Octobre est en vente chez M. COLLEE, libraire, Grand'Place, 51, à Tongres. — Prix avec carte: 25 centimes.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Antwerpen:

Ze zijn vol eerbied voor « la Religion de nos Pères. »

Ziehier wat ons geschreven wordt en dat wij aan de beoordeeling van het Antwerpsch publiek overlaten:

« Gisteren avond, rond 10 ure, keerde Mgr Sacré met het H. Sacrement terug van de bediening van den advocaat Schollaert, wonende Everdijstraat. Toen Mgr op de Groenplaats kwam, recht over het *Café de l'Univers*, kwamen twee jonge heeren, wel gekleed, twee van die groote bollen der geuzernij, achter den erw. deken, roepen zoo hard zij konden: « Houdt hem! houdt hem! » en voegden er vol gramschap in het Fransch bij: « Et en plein 19e siècle on doit « voir porter ces miseries dans la rue. » Dan begonnen zij opnieuw te schreeuwen: « Houdt hem! Houdt hem! » en volgden tot op den hoek, waar zij voor het magazijn van juivrouw Buelens vier verklieden, beter opgevoed dan zij gekniel zagen en dan ook belet werden hun inzicht om Mgr tot aan de kerkdeur te volgen, uit te voeren. De heeren namen de vlucht, waarschijnlijk van die verklieden eene goede les vreezende. Er was wederom geene politie te zien, hetgeen waarlijk te beklagen is.

— Ziehier eene geestige anecdot van eenen doorlichtigen geneesheer. Hij had eene groote dame uit eene gevaarlijke ziekte gered, en ontving haar bedankingsbezoek. De dame bracht eene prachtige pastij mede. De geneesheer riep bleek van gramschap uit: Meent ge dat ik met taarten wil betaald worden? Eene ziekte als de uwe geene ik niet voor min dan vijf duizend frank! » — Zeer goed, heer doctor, antwoordde de dame, het is dus vijf duizend frank dat ge mij weer te geven hebt. En, het bovenste der pastij afnemende nam zij er vijf banknoten van duizend frank uit, gaf ze den geneesheer, stak de vijf overige in den zak, groette en ging buiten.

— VERBODENE WAPENS. — Onder dien titel lezen wij in den *Courrier de Bruxelles*:

Krachtens stellige bevelen, uitgaande van den minister van justitie, zullen er in het gansche land vervolgingen ingespannen worden, tegen al wie verbodene wapens verkooft of in omloop brengt.

Tot heden had het departement van justitie eene zekere toegevendheid desangaaende bevelen, behalve in bijzondere gevallen, wanneer de openbare veiligheid krachtdadigere maatregelen zou vereisen.

Die toegevendheid zal ophouden te bestaan.

Sedert eenigen tijd heeft het dragen van dolkmessen, revolvers, *casses tête* en de andere verborgene wapens, de noodlottigste uitslagen opgeleverd, menige worsteling, welke anders door eenige vuistslagen zouden beslist zijn, heeft een noodlottig einde gehad, sedert dat vele personen het gebruik hebben aangenomen wapens te dragen. Dit is dan ook de rede, om welke de minister strengere maatregelen heeft meenen te moeten voorschrijven.

Het zal dan ook niet nutteloos zijn, aan te duiden wat men verstaat door verborgene wapens.

Het dragen van elk soort van geheime wapens, zoals zakpistolen, revolver, dolkmessen, *casses tête*, degen, moordprijem- of dolkstokken, *sorties de bal*, geweerstokken, enz., is verboden.

Het verveerdigen en verkoopen van al deze wapens, behalve de pistolen, is verboden.

Wat de pistolen aangaat, krachtens een besluit van 14 september 1870, en een arrest van het verbrekingshof van 2 september 1859, is het toegelaten, zulke wapens te maken en te verkoopen; doch niet dezelve op zich te dragen.

De personen, welke revolvers bezitten of er zullen koopen, zullen dus wijzelijk handelen dezelve te huis te laten.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Men heeft het werk voltooid, betrekkelijk het vaststellen der schade, in de Zuiddepartementen veroorzaakt door de overstromingen der maand juni. Uit dit werk blijkt dat 1,645 gemeenten, gelegen in 12 departementen, door de overstroming geteisterd werden. In het departement der Haute-Garonne overtreffen de verliezen 42 mill. fr. De departementen die vervolgens meest geleden hebben zijn die van Lot-et-Garonne, 24,846,806 fr.; Tarn-et-Garonne, 12,437,803 fr.; Hautes-Pyrénées, 9,290,000 fr.; Ariège, 5,240,000 fr.; Gironde 4,974,000 fr. en Gers, 3,310,000 fr. Het totaal der verliezen bedraagt 100,005,714 fr., waaronder 45 miljoen in kapitaal en 57 miljoen in oogst en roerende goederen, verdeeld tusschen 127,817

personen. De verliezen, door de overstromingen van 1875 veroorzaakt, zijn veel hooger dan die dergene van 1836, maar bereikten niet het cijfer dergene van 1816, welk 461,606,000 fr. bedroeg.

EERLIJKE MINISTERS.

In zijne reisbeschrijving van *Quebec naar Mexico* deelt de heer Faucher de Saint-Maurice de volgende anecdot meê uit het leven van Juarez:

Toen Juarez als hoofd van het bestuur op zekeren avond den ministerraad voorzat, zag hij eensklaps, dat de zilveren bel van de tafel verdwenen was. Ten einde zijne raadsleden het schamrood worden te besparen, blaasde hij plotseling de twee keersen uit, die het kabinet verlichten, en gaf den dief vijf minuten tijd, om het gestolen voorwerp weer op zijne plaats te leggen. Toen de tijd verstreken was, stak de president een fosfoorstekken aan en wilde de keersen weer ontsteken, maar ontdekte dat thans de twee verguld-zilveren kandelaars waren verdwenen. Nooit is men te weten gekomen, welk ministerieel schouwboord zij versierd hebben.

Engeland.

Een engelsche beul vierde onlangs in zijn huiselijke familiekring zijn jubilé van vijf-en-twintig jaren dienst. Terwijl men in de vrolijkste stemming bezig is de kurken der Champagne flesschen te laten springen, komt een dienstmeisje, bleek van schrik, de zaal binnen en deelt mede, dat drie heeren in de kamer der bovenverdieping den jubilaris wenschen te spreken; niemand van het dienstdoende personeel wist, hoe zij daar gekomen waren. De jubilaris begeeft zich met het geheele gezelschap, en gevolgd door meiden en knechts, naar boven, en ja wel, daar zitten de drie in het donker vertrek.

Allen zijn stom van ontzetting, die echter weldra plaats maakt voor kluichige verbaazing nu een der drie heeren vooruit treedt en den feestvierenden huisheer, onder het aanbieden van eene kleine zilveren galg op de volgende wijze toesprekt: Sir, ons is de eer te beurt gevallen, door de vereeniging der spitsboeven te worden afgevaardigd om u op uw eervol jubilé geluk te wenschen, onze eerbied te betuigen en u te verzoeken, ook in de toekomst met uwe lieflijke menschlievendheid en weergalooze behendigheid de slachtoffers welke door de wreede justitie veroordeeld zijn tot het strop, de onaangename gewaarwordingen der laatste oogenblikken, in deze wereld des jammers te verkorten, en hen snel en zeker aan gene zijde te doen aanlanden.

De zoo zeer gevierde jubilaris antwoordde terstond met waardigheid: *Gentlemen!* Diep getroffen door dit teeder bewijs uwer lieve oplettenheid, ontbreken mij de woorden om u mijn gevoel uit te drukken. *Gentlemen*, neemt de verzekering met u mede, dat, wanneer een uwer mij in handen mocht komen om gelangen te worden, ik mijn werk met de grootste behendigheid en kiescheid verrichten zal.

Er werd wijn gebracht en gedronken en 'tyn slotte verzochten de heeren spitsboeven nimmer beledigd om verlof, zich, zoals zij gekomen waren, weer te verwijderen, ten einde de w etten hunner vereeniging met te schenden. Natuurlijk, werd dit verzoek ingewilligd. Onder beledigde buigingen namen de heeren hunnen weg door het venster, terwijl het gezelschap nog eene poos onder gelach en scherts het aardige galgje bleef bezien; vervolgens keerde men lachend naar de eetzaal terug en bevond dat daar intusschen al alles weggeruimd, of liever gestolen was.

Turkye.

EEN PRUISISCHE TURK.

Het schijnt dat een der turksche pachas, welke naar Herzegovina gezonden zijn om den oproer te dempen, een Pruis is. De geschiedenis van dien pacha zegt een dagblad van Berlijn is zeer zonderling. Hij was de zoon van een berlijnschen muzikant en ging zich met zijnen vader te Maagdenburg vestigen waar hij als leerling op een koophandelskantoor aangenomen werd. Doch dit snl en geregeld leven beviel hem niet en op zekeren dag besloot hij zeevaarder te worden en nam dienst op een vaartuig van Hamburg. De strenge tucht aan boord beviel hem evenmin als zijn vorig leven van koopmanskerk; hij liep dus weg en zocht eene schuilplaats te Konstantinopel.

Dank aan zijne kennis van de franche taal bekwaam hij den toegang tot het paleis van Ali-Pacha, waar hij eene voorspraak genoot welke hij aan zijne onmiddellijke bekeering tot den mahomedaanischen godsdienst verschuldigd was. Hij werd naar de militaire school gezonden welke hij weldra als officier verliet; later onderscheidde hij zich als kapitein in de veldslagen op den Donau, tusschen Turkye en Rusland.

Na te Smirna verbleven te hebben werd hij tot pacha benoemd en als volmachtigde naar Kandia gezonden, waar hij door zijne invloed de oproerige bevolking tot rust bracht. Hij was gouverneur van Albanie onder den naam van Mustapha-Assim-Pacha; hij is thans 47 jaren oud en door zijn huwelijik aan den vermaarden Omer-Pacha verwant.